

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

15. februar 2023

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

HENSTILLINGER

Europa-Kommissionen

2023/C 56/01	Kommissionens henstilling af 8. februar 2023 om Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed	1
--------------	---	---

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2023/C 56/02	Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 — Alle medlemsstaterne accepterer Kommissionens forslag til passende foranstaltninger efter artikel 108, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. (Jf. artikel 32, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde)	12
2023/C 56/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10924 — PROXIMUS / ETHIAS / JV) ⁽¹⁾	13

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2023/C 56/04	Euroens vekselkurs — 14. februar 2023	14
--------------	---	----

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

Rådet

2023/C 56/05	Bekendtgørelse til Zimbabwe Defence Industries, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/101/FUSP som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2023/339 og i Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Zimbabwe	15
--------------	--	----

Europa-Kommissionen

2023/C 56/06	Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. marts 2023 (<i>Offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004</i>)	16
--------------	--	----

V Øvrige meddelelser

ANDET

Europa-Kommissionen

2023/C 56/07	MEDDELELSE — OFFENTLIG HØRING — Ikrafttræden af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I til aftalen om handel med spiritus og aromatiserede drikkevarer (bilag VI), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side ...	17
2023/C 56/08	MEDDELELSE — OFFENTLIG HØRING — Ikrafttræden af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I, II, V og VIII til aftalen om handel med vin (bilag V), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side	18
2023/C 56/09	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering af en betegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	19
2023/C 56/10	Offentliggørelse af en ansøgning om registrering af en betegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	23

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

EUROPA-KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 8. februar 2023

om Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed

(2023/C 56/01)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EU-civilbeskyttelsesmekanismen (»EU-mekanismen«), der blev oprettet ved afgørelse 1313/2013/EU, tager sigte på at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og at fremme koordinationen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
- (2) I henhold til artikel 6, stk. 5, i afgørelse 1313/2013/EU skal Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne fastsætte og udvikle Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed på civilbeskyttelsesområdet og vedtage henstillinger for at fastlægge dem som et uforpligtende fælles udgangspunkt til at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag i tilfælde af katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne.
- (3) Det geografiske anvendelsesområde for Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed omfatter Unionen og dens medlemsstater og de stater, der deltager i EU-mekanismen ⁽²⁾, jf. artikel 4, nr. 4a og nr. 12, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.
- (4) Unionen står over for hyppigere og mere alvorlige naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Klimaændringer og miljøforringelse forværrer Unionens risici ved at øge hyppigheden og intensiteten af vejrrelaterede hændelser, skadelig forurening, vandknaphed og tab af biodiversitet. Desuden har katastrofer i stigende grad virkninger på tværs af grænser og sektorer. Katastrofer medfører ud over tab af menneskeliv og påvirkning af menneskers sundhed, at den økonomiske velstand undermineres, og at miljøet, biodiversiteten og kulturarven lider uoprettelige tab. Katastrofemodstandsdygtigheden bør derfor styrkes på EU-plan og i medlemsstaterne. Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed skal bidrage til at styrke katastrofemodstandsdygtigheden og forbedre Unionens og dens medlemsstaters kapacitet til at modstå virkningerne af nuværende og fremtidige katastrofer. Det er afgørende at have omfattende og integrerede tilgange til katastroferisikostyring for at styrke modstandsdygtigheden.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924.

⁽²⁾ I lyset af artikel 28, stk. 1, i afgørelse nr. 1313/2013/EU skal der ved henvisninger til medlemsstater også forstås de deltagende stater som defineret i artikel 4, nr. 12, i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Albanien, Bosnien-Hercegovina, Island, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien og Tyrkiet deltager i EU-mekanismen.

- (5) Styrkelsen af katastrofemodstandsdygtigheden bør understøttes af specifikke horisontale principper og tilgange.
- (6) Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, der er knyttet som bilag til denne henstilling, er fastlagt i samarbejde med medlemsstaterne.
- (7) Der er lagt særlig vægt på sårbare gruppers specifikke behov i forbindelse med fastlæggelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed. Der bør tages hensyn til deres behov i forbindelse med gennemførelsen og revisionen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed.
- (8) Der bør tilstræbes synergier og komplementaritet med relevante internationale rammer for modstandsdygtighed såsom Sendairammen for katastroforebyggelse og andre sektorspecifikke EU-initiativer til opbygning af modstandsdygtighed i forbindelse med gennemførelsen og videreudviklingen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed for at forbedre Unionens og dens medlemsstaters samlede kapacitet til at modstå virkningerne af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- (9) Samarbejdet skal derfor uddybes og udvides til at omfatte nationale og relevante subnationale myndigheder uden for civilbeskyttelsesområdet samt leverandører af væsentlige tjenester, herunder transportsektoren, og interessenter i den private sektor, ikkestatslige organer, forskningssamfundet og kulturarvseksperter. En rettidig frigivelse af data på en tilgængelig, interoperabel og genanvendelig måde vil lette det tværsektorielle og grænseoverskridende samarbejde.
- (10) Et sådant samarbejde kan også omfatte civil-militært samarbejde i overensstemmelse med afgørelse 1313/2013/EU ⁽³⁾.
- (11) Medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen og de relevante EU-agenturer inden for deres respektive mandater bør være parate til at reagere på forskellige typer og omfang af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder industrielle, maritime og andre transportrelaterede ulykker, sundhedskriser og krisesituationer, der er kendetegnet ved usikkerhed, og forstyrrende hændelser, der kan udfordre civilbeskyttelsesoperationer eller driftskontinuitet.
- (12) I henhold til artikel 6, stk. 5, i afgørelse nr. 1313/2013/EU skal Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed baseres på nuværende og fremadskuende scenarier, herunder klimaændringernes indvirkning på katastroferisici, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser med særligt fokus på sårbare grupper. Samtidig skal der i forbindelse med planlægning af katastroferisikostyring og opstilling af scenarier, jf. artikel 10 i afgørelse 1313/2013/EU, tages hensyn til det arbejde, der er udført i forbindelse med Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed. Udviklingen af mål og opstillingen af scenarier hænger derfor tæt sammen. Selv om der ved scenarier tilvejebringes dokumentation og risikospecifikke oplysninger, der kan understøtte formuleringen af mål, bør der i Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed også identificeres områder, der er vigtige for katastrofemodstandsdygtighed og dermed kan danne grundlag for opstilling af scenarier.
- (13) Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed bør derfor løbende gennemgås og revideres i lyset af de fremskridt, der gøres med hensyn til deres udvikling og gennemførelse, nye omstændigheder og ændrede behov.
- (14) Rapporteringen i henhold til artikel 34, stk. 2, i afgørelse 1313/2013/EU bør give regelmæssige oplysninger om bl.a. de fremskridt, der gøres hen imod Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed —

⁽³⁾ Anvendelsen af militære midler under civil ledelse som en sidste udvej kan være et vigtigt bidrag til katastrofeindsats. Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære kapaciteter til støtte for civilbeskyttelsesoperationer, bør samarbejdet med militæret følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer, vedrørende EU-mekanismens adgang til militære kapaciteter, som er relevante for civil beskyttelse, og som bør være i overensstemmelse med de relevante internationale retningslinjer.

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

GENSTAND OG FORMÅL

1. I medfør af artikel 6, stk. 5, i afgørelse 1313/2013/EU fastsættes i denne henstilling Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed på civilbeskyttelsesområdet samt generelle principper for gennemførelsen af målene, rapportering og revision.
2. Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed er et uforpligtende fælles udgangspunkt for at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag i tilfælde af katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne, med henblik på at forbedre Unionens og dens medlemsstaters kapacitet til at imødegå sådanne katastrofer og modstå deres virkninger. I målene identificeres prioriterede områder og dertil knyttede specifikke mål med henblik på at styrke EU-mekanismens og medlemsstaternes katastrofemodstandsdygtighed.

HORISONTALE PRINCIPPER OG TILGANGE, DER UNDERSTØTTER KATASTROFEMODSTANDSDYGTIGHED

3. Risikobilledet ændrer sig hurtigt. Konsekvenserne af hyppigere og intense naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer breder sig på tværs af grænser og sektorer og forårsager menneskelige og økonomiske tab. For at bevare civilbeskyttelsesaktørernes evne til effektivt at håndtere en bred vifte af fremtidige forstyrrende hændelser er det nødvendigt at styrke katastrofemodstandsdygtigheden.
4. Styrkelsen af katastrofemodstandsdygtigheden på civilbeskyttelsesområdet bør være:
 - a) **omfattende:** ved at dække **hele katastrofehandlingsforløbet**, forebyggelse, beredskab, indsats og genopretning
 - b) **foregribende:** ved at mindske de underliggende katastroferisici, hvor det er muligt, og sikre et passende beredskab til at reagere effektivt på katastrofer
 - c) **tværsektoriel og grænseoverskridende:** ved at fremme en tilgang, hvor der tages hensyn til den indbyrdes afhængighed mellem flere risici, sikres sammenhæng mellem relevante politikområder og tilskyndes til samarbejde mellem medlemsstater, der har fælles risici. Gennem samarbejde og koordination bør det tilstræbes at skabe større sammenhæng, optimere synergier og fremme en konsekvent indsats på tværs af sektorer, forvaltningsniveauer, herunder regioner, myndigheder og interessenter
 - d) **baseret på viden og evidens:** ved at basere sig på en solid forståelse af katastroferisici, herunder de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af katastrofer. Med henblik herpå bør forskning og innovation støttes, og videndeling, herunder resultater af god praksis fra forskning, dataudveksling, løbende evaluering og læring, bør fremmes
 - e) **inklusiv:** ved at sikre, at ingen lades i stikken ved at tage hensyn til menneskers specifikke behov og årsager til sårbarhed såsom køn, alder, økonomisk, uddannelsesmæssig og social baggrund og handicap og geografisk eksponering for specifikke risici
 - f) **bæredygtig:** ved at tage hensyn til naturbaserede løsninger, klimaændringernes og miljøforringelsens indvirkning på katastroferisici og forebyggelse og begrænsning af katastrofers indvirkning på miljøet, idet der lægges særlig vægt på at minimere civilbeskyttelsesoperationernes indvirkning på miljøet.

UNIONENS MÅL FOR KATASTROFEMODSTANDSDYGTIGHED

5. Styrkelse af katastrofemodstandsdygtigheden inden for civilbeskyttelse kræver handling på følgende områder:
 - a) foregribelse – bedre risikovurdering, foregribelse og planlægning af katastroferisikostyring
 - b) forberedelse – styrkelse af befolkningens risikobevisthed og beredskab
 - c) varsling – øget tidlig varsling
 - d) indsats – styrkelse af EU-mekanismens indsatskapacitet
 - e) sikring – sikring af et solidt civilbeskyttelsessystem.

6. Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, jf. punkt 5, er fastsat i bilaget til denne henstilling.
7. Medlemsstaterne og Kommissionen opfordres til at træffe de nødvendige tiltag og foranstaltninger inden for rammerne af EU-mekanismen for at nå Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed. De opfordres til at fremme samarbejdet med nationale, regionale og internationale partnere, civilsamfundsorganisationer og interessenter i den private sektor.
8. De opfordres til at sikre synergier og komplementaritet med relevante internationale, europæiske eller nationale rammer, strategier, planer og programmer for modstandsdygtighed for yderligere at styrke Unionens og medlemsstaternes samlede kapacitet til at modstå virkningerne af katastrofer.
9. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c), i afgørelse 1313/2013/EU skal medlemsstaterne navnlig tage hensyn til Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed og risiciene i forbindelse med katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne, når de videreudvikler og forbedrer planlægningen af katastroferisikostyring på nationalt eller det relevante subnationale niveau, herunder hvad angår grænseoverskridende samarbejde.
10. Medlemsstaterne opfordres til at deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten, jf. artikel 6, stk. 1, litra e), i afgørelse 1313/2013/EU, for at støtte gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed.
11. Kommissionen bør gennem EU-Vidensnetværket om Civilbeskyttelse, der er oprettet i henhold til artikel 13 i afgørelse 1313/2013/EU, og andre foranstaltninger inden for rammerne af EU-mekanismen støtte gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed.

GENNEMGANG OG RAPPORTERING

12. Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed bør løbende gennemgås og revideres i lyset af de fremskridt, der gøres med gennemførelsen heraf, og som følge af nye omstændigheder og ændrede behov under hensyntagen til opstillingen af scenarier og planlægningen af katastroferisikostyring, jf. artikel 10, stk. 1, i afgørelse 1313/2013/EU.
13. Med henblik på rapporteringen hvert andet år i henhold til artikel 34, stk. 2, i afgørelse 1313/2013/EU opfordres Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge en metode til overvågning af de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed. En sådan metode bør omfatte en analyse af status og udgangspunkter for hvert af de områder, der er omfattet af målene, og identificere passende indikatorer.
14. Medlemsstaterne opfordres til at give Kommissionen relevante oplysninger om gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 2023.

På Kommissionens vegne
Janez LENARČIČ
Medlem af Kommissionen

BILAG

Unionens mål nr. 1 for katastrofemodstandsdygtighed: Foregribelse – Bedre risikovurdering, foregribelse og planlægning af katastroferisikostyring

En god forståelse af eksisterende og nye risici er en forudsætning for at forebygge eller afbøde de negative konsekvenser af katastrofer. Medlemsstaterne og Kommissionen bør derfor fortsat forbedre deres kapacitet til at identificere og vurdere katastroferisici, navnlig risici med potentielle grænseoverskridende og tværsektorielle virkninger. Katastrofescenarier, der dækker hele Europa, bør forbedre Unionens kapacitet til at foregribe fremtidige kriser og risici for liv og helbred. Medlemsstaterne og Kommissionen bør også basere sig på sektorspecifikke og tværsektorielle risikovurderinger ⁽¹⁾. Medlemsstaterne og Kommissionen bør træffe foregribende foranstaltninger ved at vedtage konkrete forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger og risikostyringsplanlægning på EU-plan og nationalt og passende subnationalt plan. Medlemsstaterne bør anvende den støtte, der er til rådighed under EU-civilbeskyttelsesmekanismen («EU-mekanismen»), og andre EU-midler ⁽²⁾ til at fremme intelligente investeringer i katastroforebyggelse for at beskytte borgerne mod katastrofer, tilpasse sig klimaændringer og fremme den grønne omstilling.

Mål: Senest i 2030 at forbedre Unionens og medlemsstaternes kapacitet til at identificere og vurdere relevante katastroferisici med potentielle grænseoverskridende og tværsektorielle virkninger og anvende disse oplysninger til at styrke katastroforebyggelses- og beredskabsaktiviteter, herunder strategier for risikoreduktion, foregribelse af katastrofer, risikostyringsplanlægning samt indsatsaktiviteter.

For at støtte og overvåge gennemførelsen af dette mål bør følgende specifikke mål forfølges:

Specifikke mål**1.1 At forbedre hele Unionens kapacitet til at opstille scenarier:**

Inden udgangen af 2023 bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne afslutte udviklingen af centrale grænseoverskridende tværsektorielle scenarier, der dækker 16 af de væsentligste farer, som Unionen er udsat for.

Medlemsstaterne bør sikre, at deres katastrofescenarier indgår i scenarier, der dækker hele Europa.

Scenarierne bør danne grundlag for Unionens og medlemsstaternes efterfølgende forebyggelse, beredskab, herunder strategier for katastroferisikoreduktion, foregribelse af katastrofer samt risikostyringsplanlægning og indsatsaktiviteter.

Efter 2023 bør scenarierne løbende opdateres og udvides efter behov.

1.2 At forbedre risikovurderingen:

Kommissionen bør yderligere forbedre Unionens oversigt over natur- og menneskeskabte katastroferisici i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1313/2013 ⁽³⁾ for at tilvejebringe et omfattende europæisk perspektiv for katastroferisici. Unionens oversigt over katastroferisici bør bygge på nationale, subnationale og grænseoverskridende risikovurderinger inden for civilbeskyttelse og relevante risikovurderinger på EU-plan ⁽⁴⁾ samt på sektorspecifikke og flersektorielle risikovurderinger, der foretages i overensstemmelse med EU-retten.

⁽¹⁾ Risikovurderinger på forskellige forvaltningsniveauer og af forskellige aktører alt efter omstændighederne er f.eks. indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2371 af 23. november 2022 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af afgørelse nr. 1082/2013/EU (EUT L 314 af 6.12.2022, s. 26), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

⁽²⁾ Relevante EU-midler er f.eks. midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, fondene under samhørighedspolitikken, Fonden for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, instrumentet for teknisk støtte, Horisont Europa og Life-programmet.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

⁽⁴⁾ Risikovurderinger på EU-plan omfatter f.eks. den europæiske klimarisikovurdering i forlængelse af punkt 14 i »Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer« (COM(2021) 82 final af 24. februar 2021).

Risikovurderingen på EU-plan bør baseres på forbedret identifikation og tværsektoriel analyse af centrale og nye risici, deres kaskadevirkninger og særligt udsatte eller sårbare områder og grupper, og tage hensyn til områder i Unionen, der står over for lignende risici.

Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, yderligere forbedre risikovurderingen på nationalt og subnationalt plan og for grænseoverskridende risici. I forbindelse med risikovurderingerne i medlemsstaterne bør der følges en multirisikotilgang. Medlemsstaterne bør medtage en gennemgang af nye risici og en vurdering af grænseoverskridende risici, virkningerne af klimaændringer og kaskadevirkninger. De nationale, subnationale og grænseoverskridende risikovurderinger inden for civilbeskyttelse bør baseres på og understøtte de risikovurderinger, der er foretaget på relaterede politikområder.

1.3 At forbedre den **foregribende kapacitet**:

Medlemsstaterne og Kommissionen bør foruden opstilling af scenarier yderligere styrke fremsyns- og risikoforegribelsesaktiviteter såsom horisontafsøgning, analyse og forskning for at muliggøre tidlig identifikation af nuværende og nye risici og udfordringer og understøtte gennemførelsen af fleksible, forebyggende eller beredskabsmæssige foranstaltninger i forbindelse med umiddelbart forestående forstyrrende hændelser.

1.4 At forbedre **risikostyringsplanlægningen**:

Kommissionen bør sikre, at vurderingen af EU-mekanismens kapacitetsbehov og -mangler er baseret på tværsektorielle risikovurderinger og -scenarier, og at der følges en multirisikotilgang.

Medlemsstaterne bør sikre, at der i forbindelse med strategier, rammer eller risikostyringsplaner på nationalt og eventuelt subnationalt plan følges en multirisikotilgang. Strategierne, rammerne eller planerne bør baseres på relevante scenarier og grænseoverskridende og tværsektorielt samarbejde og bør sikre tilpasning, forebyggelse og beredskab.

Medlemsstaterne bør videreudvikle risikostyringsplaner for grænseoverskridende risici på grundlag af et forbedret samarbejde i grænseoverskridende områder.

Med henblik herpå bør Kommissionen og medlemsstaterne, hvor det er relevant, tage hensyn til virkningerne af klimaændringer, kaskadevirkningerne af katastrofer og sårbare gruppers specifikke behov.

1.5 At forbedre kapaciteten inden for civilbeskyttelse til at **udforme forebyggende foranstaltninger**:

Medlemsstaternes civilbeskyttelsesmyndigheder bør styrke deres forebyggende aktiviteter, herunder foranstaltninger med henblik på »bedre genopbygning« efter katastrofer ⁽²⁾ for at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer.

Unionens mål nr. 2 for katastrofemodstandsdygtighed: Forberedelse – Styrkelse af befolkningens risikobevidsthed og beredskab

En risikobevidst og forberedt befolkning er et afgørende element i modstandsdygtigheden over for katastrofer, fordi enkeltpersoner og lokalsamfund ofte er de første, der rammes, og de første til at reagere på katastrofer. Hvis offentligheden er bevidst om risici og har tilstrækkelig viden om, hvordan man forebygger, forbereder sig på og reagerer på katastrofer, bidrager det i høj grad til at mindske de negative konsekvenser af katastrofer. Derfor bør offentlighedens kendskab til katastroferisici og forebyggende foranstaltninger øges, og de enkelte borgeres og lokalsamfundenes muligheder for at beskytte sig selv og deres, adfærd og beredskab med henblik på at reagere på katastrofer forbedres, samtidig med at man fremmer en kultur med risikoforebyggelse og tillid til civilbeskyttelsesmyndighederne. Med støtte fra Kommissionen bør medlemsstaterne intensivere den offentlige kommunikation for at bringe katastrofeforebyggelse og -beredskab ind i borgernes hverdag og fremme aktivt medborgerskab og frivillige initiativer inden for katastrofeforebyggelse og -beredskab. Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, samarbejde med lokale og regionale myndigheder og partnere, herunder den private sektor og civilsamfundsorganisationer, også i en grænseoverskridende kontekst.

Mål: Inden 2030 at øge EU-befolkningens bevidsthed om og beredskab over for katastroferisici betydeligt i de enkelte medlemsstater.

For at støtte og overvåge gennemførelsen af dette mål bør følgende specifikke mål forfølges:

⁽²⁾ »Bedre genopbygning« efter en katastrofe indebærer, at der tages hensyn til eventuel forebyggelse, katastroferisikoreduktion, forgønnelse og andre principper for bæredygtig udvikling og udformning i stedet for blot at genopbygge på samme måde som før katastrofen.

Specifikke mål

2.1 At øge den **generelle risikobevidsthed**:

Medlemsstaterne bør videreudvikle strategier og intensivere indsatsen for at øge bevidstheden om risici med henblik på at sikre, at befolkningen bliver mere bevidst om regionale og centrale nationale risici. Strategier for at øge risikobevidstheden bør også, hvor det er relevant, omfatte personer med midlertidig bopæl i et land.

Kommissionen bør støtte medlemsstaternes tiltag for at øge risikobevidstheden og, hvor det er relevant, supplere dem med foranstaltninger for at øge risikobevidstheden på EU-plan.

— Senest i 2030 bør 90 % af EU-befolkningen ⁽⁶⁾ være bevidste om katastroferisici i deres region.

2.2 At forbedre **offentlighedens adgang til oplysninger om katastroferisici**:

Unionens og medlemsstaternes myndigheder bør sikre, at befolkningen i Unionen let kan få adgang til oplysninger om katastroferisici og deres eventuelle følger.

Unionens og medlemsstaternes myndigheder bør tage hensyn til de specifikke behov og omstændigheder hos sårbare grupper og personer med handicap, når de giver oplysninger om katastroferisici.

2.3 At øge befolkningens **bevidsthed om og indførelse af risikoforebyggelses- og beredskabsforanstaltninger**:

Medlemsstaterne bør sikre, at befolkningen, herunder sårbare grupper og personer med handicap, bliver mere bevidste om risikoforebyggelsesforanstaltninger og om de foranstaltninger, de kan træffe i forbindelse med de mest almindelige katastrofer. Som følge heraf bør den andel af befolkningen, der har indført forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, blive større.

Kommissionen bør støtte medlemsstaternes risikoforebyggelses- og offentlige beredskabsforanstaltninger og supplere dem med relevante foranstaltninger på EU-plan.

2.4 Forbedring af **risikoforebyggelseskulturen** i befolkningen:

Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger:

- (a) for at sikre, at befolkningens viden om risikoforebyggelse og dens tillid og tiltro til de kompetente civilbeskyttelsesmyndigheder og forståelse af civilbeskyttelsesopgaven forbedres
- (b) for at sikre, at befolkningen kan vurdere pålideligheden af oplysninger om katastroferisici og bl.a. kan identificere autoritative kilder til sådanne oplysninger og varslinger
- (c) for at styrke offentlighedens engagement og frivillige deltagelse i civilbeskyttelse.

Kommissionen bør støtte medlemsstaternes foranstaltninger til forbedring af risikoforebyggelseskulturen og supplere dem med relevante foranstaltninger på EU-plan.

Unionens mål nr. 3 for katastrofemodstandsdygtighed: Varsling – Øget tidlig varsling

For at kunne foregribe og forberede sig på katastrofer er det afgørende med effektive systemer for tidlig varsling og overvågning. De bidrager til, at offentlige myndigheder og mennesker, der trues af katastrofer, kan handle i tide for at minimere personskader, tab af menneskeliv og skader på ejendom, miljø og kulturarv. Systemerne for tidlig varsling bør regelmæssigt vurderes og forbedres på EU-plan og i medlemsstaterne. De centrale funktioner i systemerne for tidlig varsling, såsom forudsigelse, opdagelse og overvågning af farer og deres indvirkning, og rettidig og letforståelig varsling af befolkningen, herunder sårbare grupper, bør styrkes. Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) bør proaktivt støtte medlemsstaterne og bistå civilbeskyttelsesmyndighederne med efter opfordring og hurtigt at tilvejebringe konsekvensanalyser i forbindelse med konstaterede eller forventede hændelser.

Mål: Senest i 2030 at øge effektiviteten og interoperabiliteten af systemerne for tidlig varsling i Unionen for at muliggøre en rettidig og effektiv katastrofeindsats og undgå eller mindske deres negative virkninger, idet der lægges særlig vægt på at styrke tidlig varsling af risici med virkninger for flere lande på tværs af grænserne og centrale nationale risici.

⁽⁶⁾ På grundlag af befolkningsdefinitionen i Eurobarometer-undersøgelser inden for civilbeskyttelse: En medlemsstats indbyggere over 15 år.

For at støtte og overvåge gennemførelsen af dette mål bør følgende specifikke mål forfølges:

Specifikke mål

3.1 At forbedre kapaciteten med hensyn til **forudsigelse, opdagelse og overvågning**:

Kommissionen, navnlig ERCC, de relevante EU-agenturer og medlemsstaterne bør forbedre deres kapacitet til at forudsige, opdage og overvåge farer og virkninger, bl.a. gennem bedre koordination af risici, som er grænseoverskridende og berører flere lande på tværs af grænserne, og bedre integration og interoperabilitet mellem systemerne.

I de tilfælde hvor det er relevant, bør der i opdagelses- og prognosesystemer integreres klimaændrings- og miljøforringelseshensyn.

3.2 At forbedre den **offentlige varsling**:

Medlemsstaterne bør forbedre deres offentlige varslingsystemer for at muliggøre bedre risiko-, nød- og krisekommunikation om forventede virkninger og de foranstaltninger, der skal træffes. Koordinationen mellem de berørte myndigheder og tjenester bør fremmes. Der bør fastlægges klare informationsstrømme og ansvarsområder. Den offentlige varsling i medlemsstaterne bør baseres på forbedrede varslingsordninger i forbindelse med grænseoverskridende katastrofer.

Medlemsstaterne bør sikre, at der ved den offentlige varsling tages hensyn til befolkningens flersprogede behov, og at varslingen er inklusiv og tilpasset de specifikke behov hos sårbare grupper, herunder personer med handicap.

Varslinger bør nå ud til udsatte befolkningsgrupper på en rettidig og effektiv måde.

Medlemsstaterne bør sikre, at befolkningen klart forstår offentlige varslings signaler og -meddelelser.

Unionens mål nr. 4 for katastrofemodstandsdygtighed: Indsats – Styrkelse af EU-civilbeskyttelsesmekanismens indsatskapacitet

Anmodninger om bistand bliver stadig hyppigere, og indsatsbehovene bliver stadig mere forskelligartede. EU-mekanismen bør være forberedt til at reagere på nye risici og en sandsynlig stigning i antallet af katastrofer i flere lande på tværs af grænserne. EU-mekanismen bør derfor styrkes med en passende type og mængde ressourcer for fortsat effektivt at støtte medlemsstaterne med henblik på at reagere på katastrofer, der overbelaster deres nationale kapacitet. EU-mekanismens indsatskapacitetsbehov bør regelmæssigt tages op til revision. Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne efter behov fortsat udvikle relevante indsatskapaciteter i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje og rescEU.

Mål: Senest i 2024 at videreudvikle EU-mekanismens indsatskapacitet med hensyn til indsatser over for naturbrande, oversvømmelser, eftersøgnings- og redningsbehov, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser (CBRN) og sundhedsmæssige nødsituationer. Desuden vil dette mål og de tilknyttede specifikke mål blive videreudviklet senest i 2024, og der vil blive tilføjet kapacitet på områder som f.eks. midlertidig indkvartering, nødforsyning af energi og transport.

For at støtte og overvåge gennemførelsen af dette mål bør følgende specifikke mål forfølges:

Specifikke mål ⁽⁷⁾

4.1 Med hensyn til **indsatser mod naturbrande** ⁽⁸⁾:

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til at dække behovet for kapacitet til bekæmpelse af skovbrande fra luften i seks medlemsstater samtidigt, hvis de nationale kapaciteter er overbelastet, i mindst 1 dag og højst 7 dage.

⁽⁷⁾ Fastlæggelsen af de specifikke mål er baseret på de tekniske minimumskrav til indsatskapaciteter på de givne områder som defineret i Kommissionens relevante gennemførelsesafgørelser samt på operationelle erfaringer og medlemsstaternes eksperter feedback om deployeringen af disse kapaciteter.

⁽⁸⁾ På grund af produktionsproblemer forventes det, at kapaciteten til bekæmpelse af skovbrande fra luften først vil nå op på fuld kapacitet i 2030.

Ligeledes bør EU-mekanismen som minimum være i stand til at dække behovet for kapacitet til bekæmpelse af naturbrande på jorden i fire medlemsstater samtidigt, hvis de nationale kapaciteter er overbelastet, i mindst 7 dage og højst 14 dage.

Desuden bør EU-mekanismen være i stand til at indsætte rådgivnings- og vurderingshold, der kan yde taktisk rådgivning vedrørende brandbekæmpelse, i forbindelse med to samtidige anmodninger om bistand på grund af naturbrande.

4.2 Med hensyn til **indsatser mod oversvømmelser**:

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til at sætte ind mod oversvømmelser, der berører mindst tre medlemsstater samtidigt, hvis de nationale indsatskapaciteter er overbelastet. En sådan indsats bør som minimum omfatte en samlet kapacitet til at pumpe mindst 20 000 m³ vand pr. time i op til 21 dage.

Desuden bør EU-mekanismen være i stand til at sikre oversvømmelsesbegrænsning, affaldshåndtering, dæmningsvurdering og eftersøgnings- og redningsoperationer i en oversvømmelsessituation.

4.3 Med hensyn til **eftersøgnings- og redningsindsatser**:

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til at udføre eftersøgnings- og redningsoperationer i mindst fire medlemsstater samtidigt i forskellige miljøer og forskellige typer katastrofer. En sådan indsats omfatter operationer døgnet rundt i 7 dage under halvvanskelige eftersøgnings- og redningsforhold i byområder og i 10 dage under vanskelige eftersøgnings- og redningsforhold i byområder.

Der bør kunne indsættes yderligere kapacitet i forbindelse med specifikke eftersøgnings- og redningsoperationer i bjerg- og huleområder samt eksperter inden for vulkanologi, seismologi, dæmningsvurdering og bygningsteknik.

4.4 Med hensyn til **CBRN-indsatser**:

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til imødekomme anmodninger fra tre medlemsstater samtidigt om behov for dekontaminering i mindst 14 dage i træk for i alt 500 personer, herunder 50 tilskadedkomne, 15 000 m² udendørs overflader og 200 m² indendørs overflader pr. time, under den antagelse, at dekontamineringen kan udføres med vand, herunder med kapacitet til at dekontaminere kritisk udstyr eller beviser.

Desuden bør EU-mekanismen som minimum være i stand til at imødekomme anmodninger fra to medlemsstater samtidigt om radiologisk og nuklear strålingsovervågning i mindst 10 dage i træk for i alt 100 personer, 10 køretøjer, 10 000 m² udendørs overflade og 1 000 m² indendørs overflade pr. time.

Desuden bør EU-mekanismen sikre, at den har kapacitet til at yde specifik CBRN-relateret rådgivning gennem udsendelse eller reachback.

4.5 Med hensyn til **indsatser i sundhedsmæssige nødsituationer** ^(*):

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til imødekomme anmodninger fra tre medlemsstater samtidigt for at dække behovet for i mindst 2 uger at behandle i alt 800 ambulante patienter pr. dag via medicinske nødhjælpshold type 1 (EMT1): Moduler for akut ambulant behandling, etablering af operationsområder for i alt 60 indlagte patienter via medicinske nødhjælpshold type 2 (EMT2): Moduler for kirurgisk akutbehandling på hospitaler. En sådan indsats omfatter som minimum kapacitet til at foretage 45 mindre kirurgiske operationer pr. dag i 2 uger.

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til imødekomme anmodninger fra fem medlemsstater samtidigt om behov for medicinsk evakuering med en samlet kapacitet på 24 intensivpatienter og 200 ikkeintensivpatienter pr. dag samt seks patienter med meget smitsomme sygdomme pr. dag i højst 14 dage.

EU-mekanismen bør som minimum være i stand til imødekomme anmodninger fra tre medlemsstater samtidigt om mobile laboratorieanalyser, herunder potentielle CBRN-kapaciteter, med en samlet kapacitet på 150 prøver om dagen i en periode på højst 14 dage.

(*) Målene for indsatser i sundhedsmæssige nødsituationer omfatter ikke rescEU-kapaciteten i forbindelse med EMT2, som er under udvikling og forventes at blive fuldt operationel efter 2024.

Desuden bør EU-mekanismen i samarbejde med Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA) sikre tilgængeligheden af og adgangen til kritiske medicinske modforanstaltninger, navnlig behandling og medicinsk udstyr, for at imødegå alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

Endvidere bør EU-mekanismen kunne yde specifik folkesundhedsmæssig og epidemiologisk rådgivning gennem lokalt udsendte relevante eksperter og ved behov reachback-ekspertise.

Unionens mål nr. 5 for katastrofemodstandsdygtighed: Sikring – Sikring af et solidt civilbeskyttelsessystem

Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) og civilbeskyttelsesmyndighederne i medlemsstaterne bør fortsat styrke deres driftskontinuitet. Samtidig bør de tilpasse deres driftskontinuitetsplanlægning til tværsektorielle grænseoverskridende katastrofer. Med henblik herpå bør ERCC og civilbeskyttelsesmyndighederne i medlemsstaterne sikre tværsektorielt og grænseoverskridende samarbejde og fremme partnerskaber med partnere som f.eks. den private sektor, civilsamfundet og frivillige organisationer. EU-mekanismen bør støtte gennemførelsen af stresstest for at teste driftskontinuiteten i nødhjælpscentre og samarbejde med medlemsstaterne om opfølgning på indhøstede erfaringer og anbefalinger.

Mål: Senest i 2027 at sikre driftskontinuiteten hos ERCC og civilbeskyttelsesmodparter i medlemsstaterne og opretholde deres centrale funktioner, herunder i alvorlige tilfælde af katastrofescenarier med tværsektorielle og grænseoverskridende kaskadevirkninger, samtidige og tilbagevendende katastrofer, langvarige nødsituationer og nye former for katastroferisici,

For at støtte og overvåge gennemførelsen af dette mål bør følgende specifikke mål forfølges:

Specifikke mål

5.1 For at forbedre kapaciteten inden for driftskontinuitetsplanlægning:

ERCC og modparterne i medlemsstaterne bør regelmæssigt revidere planer og procedurer for at gøre dem mere fleksible og lettere at tilpasse til de forventede konsekvenser af nuværende og fremtidige katastrofer. De pågældende planer og procedurer bør baseres på scenarier og konsekvensanalyser. De bør, hvor det er relevant, omfatte spørgsmål som f.eks.: personaleledelse, regelmæssig uddannelse og træning, forsyningskædestyring og udstyrsbehov, lageropbygning, redundans, modstandsdygtighed og sikkerhed i informations- og kommunikationsteknologisystemer (IKT).

5.2 For at forbedre kapaciteten inden for tværsektoriel koordination:

ERCC og modparterne i medlemsstaterne bør:

- (a) styrke det tværsektorielle samarbejde og interoperabiliteten mellem procedurer for at muliggøre en hurtig og effektiv opskalering af indsatsforanstaltninger fra kompetente civilbeskyttelsesmyndigheders, andre relevante tjenesters og partners side, herunder udbydere af væsentlige tjenester, civilsamfundsorganisationer, frivillige og den akademiske verden, alt efter hvad der er relevant
- (b) opretholde og skabe tværsektorielle netværk og ordninger mellem myndigheder og med relevante partnere i perioder mellem katastrofer.

5.3 For at forbedre kapaciteten inden for grænseoverskridende koordination:

ERCC og modparterne i medlemsstaterne bør:

- (a) styrke det grænseoverskridende samarbejde og interoperabiliteten mellem procedurer, systemer og værktøjer for at muliggøre en effektiv informationsudveksling, lette operationel beslutningsstøtte og støtte fra værtsnationen
- (b) opretholde og skabe grænseoverskridende ordninger mellem civilbeskyttelsesmyndigheder og andre relevante tjenester.

5.4 For at forbedre kapaciteten inden for **kommunikations- og informationsstyring** om katastroferisici:

ERCC og modparterne i medlemsstaterne bør:

- (a) forbedre interoperabiliteten mellem de systemer og procedurer, der understøtter civilbeskyttelsesindsatsen, og koordinationen af indsatsforanstaltninger mellem de forskellige relevante myndigheder og partnere
- (b) sikre, at kommunikations- og informationsstyringssystemer og -procedurer understøtter en sammenhængende risiko-, nød- og krisekommunikation mellem relevante myndigheder og med relevante eksterne partnere.

5.5 For at forbedre kapaciteten inden for **evaluering efter katastrofer**:

ERCC og modparterne i medlemsstaterne bør:

- (a) gøre systematisk brug af de erfaringer, der er indhøstet efter en katastrofe. Sådanne erfaringer bør omfatte hele katastrofehandteringsforløbet (forebyggelse, beredskab, indsats og genopretning). Erfaringerne bør omfatte civilbeskyttelsesmyndigheder og, hvor det er relevant, andre relevante myndigheder, tjenester og partnere, der er involveret i håndteringen af den vurderede katastrofe
 - (b) sikre, at erfaringerne videregives og implementeres efter behov i hele katastrofehandteringscyklussen.
-

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

**Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi
2022**

**Alle medlemsstaterne accepterer Kommissionens forslag til passende foranstaltninger efter
artikel 108, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

(Jf. artikel 32, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾)

(2023/C 56/02)

I punkt 468 i meddelelsen fra Kommissionen om retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 ⁽²⁾ foreslog Kommissionen som passende foranstaltninger, at medlemsstaterne om nødvendigt ændrer deres eksisterende miljøbeskyttelses- og energistøtteordninger for at bringe dem i overensstemmelse med disse retningslinjer senest den 31. december 2023 (meddelelsens punkt 468, litra a)). Kommissionen anmodede medlemsstaterne om at give deres udtrykkelige, ubetingede samtykke til de foreslåede passende foranstaltninger i punkt 468, litra a), senest to måneder efter datoen for offentliggørelsen af disse retningslinjer i *Den Europæiske Unions Tidende* (meddelelsens punkt 468, litra b)).

Alle medlemsstater har givet deres udtrykkelige og ubetingede samtykke til de foreslåede passende foranstaltninger.

Kommissionen tager det ubetingede og udtrykkelige samtykke til de hensigtsmæssige foranstaltninger fra alle medlemsstaterne til efterretning, jf. artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589.

⁽¹⁾ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 80 af 18.2.2022, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.10924 — PROXIMUS / ETHIAS / JV)****(EØS-relevant tekst)**

(2023/C 56/03)

Den 8. februar 2023 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32023M10924. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

14. februar 2023

(2023/C 56/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,0759	CAD	canadiske dollar	1,4332
JPY	japanske yen	142,14	HKD	hongkongske dollar	8,4457
DKK	danske kroner	7,4514	NZD	newzealandske dollar	1,6962
GBP	pund sterling	0,88125	SGD	singaporeanske dollar	1,4270
SEK	svenske kroner	11,1010	KRW	sydkoreanske won	1 362,59
CHF	schweiziske franc	0,9870	ZAR	sydafrikanske rand	19,1656
ISK	islandske kroner	153,30	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,3314
NOK	norske kroner	10,8778	IDR	indonesiske rupiah	16 303,53
BGN	bulgarske lev	1,9558	MYR	malaysiske ringgit	4,6786
CZK	tjekkiske koruna	23,749	PHP	filippinske pesos	58,992
HUF	ungarske forint	382,45	RUB	russiske rubler	
PLN	polske zloty	4,7623	THB	thailandske bath	36,387
RON	rumænske leu	4,9010	BRL	brasilianske real	5,5552
TRY	tyrkiske lira	20,2779	MXN	mexicanske pesos	20,0122
AUD	australske dollar	1,5411	INR	indiske rupee	89,1227

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

RÅDET

Bekendtgørelse til Zimbabwe Defence Industries, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2011/101/FUSP som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2023/339 og i Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Zimbabwe

(2023/C 56/05)

Følgende oplysninger bekendtgøres hermed for den enhed, der er anført i bilag I til Rådets afgørelse 2011/101/FUSP ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2023/339 ⁽²⁾ og i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 ⁽³⁾ om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Zimbabwe.

Rådet for Den Europæiske Union har besluttet, at den enhed, der er anført i ovennævnte bilag, fortsat skal være opført på listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i afgørelse 2011/101/FUSP og forordning (EF) nr. 314/2004.

Den berørte enhed gøres opmærksom på muligheden for at indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i den eller de relevante medlemsstater, som er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 314/2004, med henblik på at opnå tilladelse til at anvende indefrosne pengemidler i forbindelse med basale behov eller specifikke betalinger (jf. artikel 7 i forordningen).

Den berørte enhed kan inden den 1. november 2023 indgive en anmodning til Rådet med tilhørende dokumentation om, at afgørelsen om at opføre og bevare den på ovennævnte liste tages op til fornyet overvejelse. Alle sådanne anmodninger sendes til følgende adresse:

Rådet for Den Europæiske Union
Generalsekretariatet
RELEX.1
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: sanctions@consilium.europa.eu

Der gøres ligeledes opmærksom på, at den berørte enhed har mulighed for at indbringe Rådets afgørelse for Den Europæiske Unions Ret på de betingelser, der er fastsat i artikel 275, stk. 2, og artikel 263, stk. 4 og 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁽¹⁾ EUT L 42 af 16.2.2011, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 47 af 15.2.2023, s. 51.

⁽³⁾ EUT L 55 af 24.2.2004, s. 1.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. marts 2023

(Offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽¹⁾)

(2023/C 56/06)

Basissatser beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6). Afhængig af brugen af referencesatsen skal margenerne som defineret i denne meddelelse stadigvæk lægges til. For kalkulationsrenten betyder det, at der skal lægges en margen på 100 basispoint til. Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 foreskriver, at medmindre andet er fastlagt i en specifik beslutning, vil tilbagebetalingsrenten også blive beregnet ved at lægge 100 basispoint til basissatsen.

De ændrede satser er angivet med fed skrift.

De tidligere satser er offentliggjort i EUT C 12 af 13.1.2023, s. 9.

Fra	Til	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
1.3.2023	...	3,06	3,06	1,10	3,06	7,43	3,06	2,92	3,06	3,06	3,06	3,06	3,06	3,06	15,10	3,06	3,06	3,06	3,06	3,06	3,06	7,62	3,06	8,31	2,96	3,06	3,06	3,06	3,52
1.2.2023	28.2.2023	2,56	2,56	0,79	2,56	7,43	2,56	2,92	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	15,10	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	7,62	2,56	8,31	2,44	2,56	2,56	2,77
1.1.2023	31.1.2023	2,56	2,56	0,36	2,56	7,43	2,56	2,92	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	15,10	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	2,56	7,62	2,56	8,31	2,44	2,56	2,56	2,77

⁽¹⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

V

(Øvrige meddelelser)

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE — OFFENTLIG HØRING

Ikrafttræden af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I til aftalen om handel med spiritus og aromatiserede drikkevarer (bilag VI), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side

(2023/C 56/07)

Republikken Chile har meddelt, at den har godkendt vedtagelsen af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I til aftalen om handel med spiritus og aromatiserede drikkevarer (bilag VI), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side.

Aftalen træder dermed i kraft den 9. marts 2023 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 28.7.2022, s. 4.

MEDDELELSE — OFFENTLIG HØRING

Ikrafttræden af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I, II, V og VIII til aftalen om handel med vin (bilag V), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side

(2023/C 56/08)

Republikken Chile har meddelt, at den har godkendt vedtagelsen af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om ændringer af tillæg I, II, V og VIII til aftalen om handel med vin (bilag V), der er knyttet som bilag til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken Chile på den anden side.

Aftalen træder dermed i kraft den 9. marts 2023 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 28.7.2022, s. 19.

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering af en betegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(2023/C 56/09)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾ senest tre måneder efter datoen for offentliggørelsen.

ENHEDSDOKUMENT

»Nordhessische Ahle Wurst/Nordhessische Ahle Worscht«

EU-nr.: PGI-DE-02173 – 18.5.2016

BOB () BGB (X)

1. **Betegnelse(r)**

»Nordhessische Ahle Wurst/Nordhessische Ahle Worscht«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Tyskland

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren**

3.1. **Produkttype**

Kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget m.m.)

3.2. **Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1**

»Nordhessische Ahle Wurst« er en lufttørret eller lufttørret og røget hård svinepølse, der fremstilles i regionen Nordhessen. Konsistensen og mundfornemmelsen er noget smuldrende og mere mør end for typisk hårde pølser. Denne møre mundfornemmelse bevares uanset pølsens tørringsniveau eller alder. Den sælges som »blød«, »fast« eller »hård« i henhold til modningsgraden. »Nordhessische Ahle Wurst« eksisterer i følgende former: »Feldkieker«, »Dürre Runde« og »Stracke«.

For så vidt angår de kemiske krav, finder retningslinjerne for kød og kødprodukter anvendelse i det omfang, det er relevant.

For »Stracke« og »Dürre Runde«: Analyseværdier: bindevævsfrit kødprotein: mindst 12 % bindevævsfrit kødprotein som en procentdel af kødprotein: histometrisk mindst 65 % vol., kemisk mindst 75 %.

For »Feldkieker«: Analyseværdier: bindevævsfrit kødprotein: mindst 12,5 % bindevævsfrit kødprotein som en procentdel af kødprotein: histometrisk mindst 70 % vol., kemisk mindst 80 %.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

Størrelsen og vægten for »Nordhessische Ahle Wurst« varierer afhængigt af formen. Når den er fyldt, vejer en frisk »Stracke« mellem 500 g og 3 000 g, en »Dürre Runde« mellem 350 g og 1 000 g og en »Feldkieker« mellem 800 g og 3 000 g. Under modningsprocessen får tørringen pølsen til at miste mindst 30 % af sin vægt. Pølsen er oprindeligt mørkerød med hvide synlige fedtpletter. Når pølsen modner, bliver den røde farve mere intens.

Smagen er markeret af en let surhed og en karakteristisk moden aroma.

3.3. **Foder (kun for animalske produkter) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)**

Ved fremstillingen af »Nordhessische Ahle Wurst« stilles der særlige krav om kødkvalitet. Pølsen er hovedsagelig lavet af tør og mere solidt svinekød fra ældre dyr. Svinet opfedes i længere tid end normalt specielt for fremstillingen af »Nordhessische Ahle Wurst«. På slagtetidspunktet skal svinene have en gennemsnitlig levende vægt på mindst 125 kg eller en gennemsnitlig slagtekropsvægt på mindst 100 kg (gennemsnitlig slagtekropsvægt i Tyskland i 2016 var ca. 94 kg).

Det er bevist, at lange transportruiter forårsager stress for dyrene, hvilket påvirker kødets kvalitet ved slagtingen. Udløsningen af hormonadrenalin i svin ændrer udviklingen af kødets pH-værdi efter slagting og dets vandoptagelse. Begge faktorer har en afgørende indvirkning på pølsens modning og dens konsistens og dermed på kvaliteten af »Nordhessische Ahle Wurst«. Standardtransporttiden fra bedrift til slagteri er derfor begrænset til to timer. Slagtningen finder udelukkende sted i det geografiske område.

Svinene opdeles ikke pr. race, men derimod pr. slagtekropsvægt, da svin, der er opfedet i Nordhessen hovedsagelig er krydsninger af en lang række racer.

3.4. **Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område**

Slagtningen finder udelukkende sted i det geografiske område. Kødet skæres op og forarbejdes i forarbejdningsvirksomheden i det geografiske område. Modningsprocessen og den efterfølgende tørringsproces finder sted i passende områder i det geografiske område.

3.5. **Særlige regler for udskæring, rivning eller emballering osv. af det produkt, som betegnelsen henviser til**

—

3.6. **Særlige regler for mærkning af det produkt, som betegnelsen henviser til**

I overensstemmelse med lovkrav. Endvidere angives navn og adresse på producenten enten på etiketten på pølsen, på et direkte vedhæftet mærke eller lignende.

4. **Kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning**

Det geografiske område er Nordhessen med følgende landdistrikter: Hersfeld-Rothenburg, Kassel, Marburg-Biedenkopf, Schwalm-Eder, Waldeck-Frankenberg, Werra-Meißner, og byen Kassel.

5. **Tilknytning til det geografiske område**

Tilknytningen til det geografiske område hidrører fra omdømmet og den karakteristiske kvalitet ved »Nordhessische Ahle Wurst«, som kan tilskrives forarbejdningen af friskslagtet svin. Fremstillingen af pølsefyld skal afsluttes mindst 12 timer efter slagtingen. Det fremstilles af benløs svinekød med få sener, der tages fra et helt dyr. Svinet skal derfor være af høj kvalitet. Dette omfatter f.eks. anvendelse af ældre svin, der har en større slagtekropsvægt, hvilket adskiller »Nordhessische Ahle Wurst« fra fremstillingen af alle andre typer af pølser i Hessen.

Modningsprocessen, der finder sted i særligt tilpassede rum, som stadig traditionelt bygges af ler i dag, er en yderligere faktor. Det særlige klima forbedrer kvaliteten af »Nordhessische Ahle Wurst«. De rum, der kendes som »Wurschthimmel« [»pølsebuer«] er også almindelige. Her hænges pølserne op i loftet for at modne. Klimakammer eller -rum, hvori teknisk udstyr anvendes til at kontrollere temperaturen og luftfugtigheden, er også passende. Disse forskellige modningsmetoder kombineres også hyppigt.

Smagen er markeret af en let surhed og en karakteristisk moden aroma. Den er dannet ved at mindske pH-værdien under kødets modning, ved at anvende salt og kaliumnitrat og ved langsom modning i det særlige klima i modningsrum. De vigtigste krydderier er peber, muskat og yderligere lokale smagsstoffer afhængigt af distriktet som f.eks. kommen, sennepsfrø og hvidløg. Tilsætningen af lokale smagsstoffer påvirker ikke de typiske egenskaber, udseendet og strukturen ved »Nordhessische Ahle Wurst«.

Produktets stærke omdømme skyldes en lang tradition og særlig smag samt tendensen med regional fremstilling og en tilbagevenden til traditionelle produkter. Dette afspejles gennem talrige publikationer og begivenheder, der fejrer »Nordhessische Ahle Wurst«.

I sin bog *Nordhessisches Küchenbrevier* [En vejledning til Nordhessens køkken] lod forfatteren Heinrich Keim sammen med en samling af opskrifter, der involverer »Nordhessische Ahle Wurst«, også »Nordhessische Wurstologie« [Et katalog over Nordhessens pølser] indgå. I sit arbejde *Nordhessische Ahle Wurst: Eine Wurst mit Kultstatus* [»Nordhessische Ahle Wurst«: en pølse med kultstatus] dedikerede han hele sin essay til pølsepecialiteten.

Det er ikke kun i litteraturen, at »Nordhessische Ahle Wurst« fortsat spiller en større rolle. Der er mange aktiviteter, der har udviklet sig i forbindelse med Nordhessens pølsepecialitet. Der er mange foreninger, der er blevet stiftet for at bevare den oprindelige produktionsmetode. Den første var Förderverein Nordhessische Ahle Wurst e.V. i 2005. I 2004 optog Slow Food Germany »Nordhessische Ahle Wurst« i sin »Smagens ark« for at fremme den traditionelle produktionsmetode og sikre den som et kulturelt aktiv.

På initiativ af slagterforeningerne fandt det første mesterskab for »Nordhessische Ahle Wurst« sted i 2011, til hvilket 130 virksomheder, der er medlemmer af foreninger, præsenterede mere end 300 pølser og konkurrerede om præmier. Konkurrencen har været afholdt hvert andet år siden. Der bliver rapporteret vidt og bredt om resultaterne, f.eks. i *Deutsche Handwerks Zeitung* eller den regionale avis *Hessisch-Niedersächsische Allgemeine*.

Siden 2011 har Förderverein Nordhessische Ahle Wurst e.V. organiseret en årlig »Nordhessische Ahle Wurst-dag«.

Det gode omdømme, som »Nordhessische Ahle Wurst« nyder godt af i regionen og andre steder hidrører fra det faktum, at det er et traditionelt produkt, der har været fremstillet i det geografiske område i århundreder og i mellemtiden har opnået en kultstatus.

Store dele af Nordhessen var historisk karakteriseret ved skov og landbrug, og det er stadig tilfældet i dag. Svin kunne opdrættes af næsten alle, da svinene blev drevet ind i skoven for at blive opfedet, så supplerende foder til svinene var ofte ikke påkrævet. De tilknyttede private slagtninger bidrog betydeligt til at støtte befolkningen i landdistrikterne.

I publikationen *Ahle Wurst – Das europäische Schmeckewöhlerchen der Grimm-Heimat Nordhessen* [Ahle Wurst – den europæiske delikatesse fra Brødrene Grimm's hjemegn] skildres oprindelsen af »Nordhessische Ahle Wurst« hele vejen tilbage til romertiden og Hermanduristammen, der opbevarede hakket kød ved at anvende salt fra en saltvandsflod (sandsynligvis Werra) og handlede det med romerne.

Privat slagtning og den manglende køling betød, at det friskslagtede kød skulle forarbejdes omgående. Dette er årsagen til den specielle konsistens, som »Nordhessische Ahle Wurst« har.

Traditionen med fremstilling af »Nordhessische Ahle Wurst« eksisterer stadig i dag. Som følge af den fortsatte tilbagegang i privat slagtning bevarede de etablerede slagtere traditionen med at fremstille hårde pølser. Viden om produktion af Nordhessens pølsspecialiteter er stadig meget udbredt. Enhver slagter har stadig sin egen tilsætning for »Nordhessische Ahle Wurst«.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

<https://register.dpma.de/DPMAREgister/geo/detail.pdfdownload/40957>

Offentliggørelse af en ansøgning om registrering af en betegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(2023/C 56/10)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾, senest tre måneder efter datoen for offentliggørelsen.

ENHEDSDOKUMENT

»Haricot de Soissons«

EU-nr.: PGI-FR-02805 – 11.10.2021

BOB () BGB (X)

1. **Betegnelse**

»Haricot de Soissons«

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Frankrig

3. **Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevareren**

3.1. **Produkttype**

Kategori 1.6 Frugt, grøntsager og korn, uforarbejdet eller forarbejdet

3.2. **Beskrivelse af produktet med betegnelsen i punkt 1**

»Haricot de Soissons« er en tør hvid bønne med store frø af den botaniske art *Phaseolus coccineus*, der er kendetegnet ved:

- store bønnefrø, hvor 1 000 frø vejer mere end 1 400 g
- nyreform
- en elfenbenshvid og ensartet farve
- en minimumslængde på 17 mm og en minimumsbredde på 10 mm
- et vandindhold på mellem 12 og 17 %.

Produktet markedsføres kun som tørre bønner.

Efter udblødning i mindst 12 timer har den fremragende kogeegenskaber.

Produktets vigtigste organoleptiske egenskaber er, at det som færdigkogt bliver blødt og smeltende i munden med en tynd og umærkelig skal.

3.3. **Foder (kun for animalske produkter oprindelse) og råvarer (kun for forarbejdede produkter)**

—

3.4. **Specifikke etaper af produktionen, som skal finde sted i det afgrænsede geografiske område**

Produktionstrinnene fra såning til høst og tærskning finder sted i det geografiske område for »Haricot de Soissons«.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

3.5. *Særlige regler vedrørende udskæring, rivning eller emballering osv. af det produkt, som betegnelsen henviser til*

»Haricot de Soissons« emballeres i detail- eller engrospakninger.

Det er forbudt at pakke flere års høst sammen i et parti. Produktet opbevares tørt og beskyttet mod lys.

3.6. *Særlige regler for mærkning af det produkt, som betegnelsen henviser til*

Foruden de obligatoriske oplysninger, som mærknings- og fødevarerlovgivningen foreskriver, omfatter mærkningen produktets registrerede betegnelse og Den Europæiske Unions BGB-symbol inden for samme synsfelt.

Mærkningen skal også være forsynet med påskriften »Phaseolus coccineus«.

4. **Kort angivelse af det geografiske områdes afgrænsning**

Området for den beskyttede geografiske betegnelse »Haricot de Soissons« omfatter følgende distrikter og følgende kommuner i departementet Aisne:

- distrikterne Château-Thierry, Laon og Soissons som helhed
- kommunerne: Archon, Autels, Berlise, Brunehamel, Chaourse, Chéry-lès-Rozoy, Clermont-les-Fermes, Cuiry-lès-Iviers, Dagny-Lambercy, Dizy-le-Gros, Dohis, Dolignon, Grandrieux, Lislet, Montcornet, Montloué, Morgny-en-Thiérange, Noircourt, Parfondeval, Raillimont, Renneval, Résigny, Rouvroy-sur-Serre, Rozoy-sur-Serre, Sainte-Geneviève, Soize, Thuel, Vigneux-Hocquet, Ville-aux-Bois-lès-Dizy, Vincy-Reuil-et-Magny.

5. **Tilknytning til det geografiske område**

Tilknytningen til det geografiske område er baseret på det omdømme, som »Haricot de Soissons« har opbygget, og de karakteristika, der kan tilskrives de naturlige og menneskelige faktorer i det geografiske område. Dyrkningen af bønnerne er tilpasset jordbunds- og vejrforholdene, der gør det muligt at opnå et bønnefrø, der opfylder forbrugernes forventninger til produktet, herunder restauratører, hvilket har resulteret i det gode omdømme.

Produktionsområdet er beliggende i departementet Aisne i et miljø med sletter og dale. Soissons kommune ligger midt i produktionsområdet.

Det geografiske område er kendetegnet ved et overgangskystklima med påvirkninger fra fastlandet og med hyppig nedbør (123 dage om året i gennemsnit), der dog ligger inden for gennemsnittet (ca. 700 mm om året), med generelt moderate temperaturer og lave temperaturudsving, som sjældent påvirkes af hedeølger eller barske vintre.

Der tages højde for risikoen for frost om efteråret ved hjælp af de høstregler, som producenterne anvender.

Det geografiske område er kendetegnet ved næsten allestedsnærværende vandløb og vådområder. Landskabet udgøres af Aisne-, Ailette-, Marne- og Serre-dalene.

Jordbunden i det geografiske område er rig på fine og nærende elementer. Den er porøs og letgennemtrængelig uden nævneværdig jordpakning og med god vandbindingskapacitet.

Departementet Aisne har siden det 18. århundrede været kendt for sin produktion af tørre bønner. Der er blevet dyrket flere arter og sorter af tørre bønner i dette område, men det er kun »Haricot de Soissons«, der stadig dyrkes i dag af producenter med en knowhow, der går flere generationer tilbage.

Producenternes knowhow kommer til udtryk i alle faser af dyrkningen af »Haricot de Soissons«:

- Såningen foregår på parceller udvalgt på grundlag af deres agronomiske karakteristika og finder sted i løbet af en periode, hvor det undgås, at planterne udsættes for frost. Afstanden mellem rækkerne fremmer ventilationen og et passende antal solskinstimer for planten.
- »Haricot de Soissons« fremstilles af sorter af arten *Phaseolus coccineus*, der giver hårdføre og meget kraftige stangbønner.
- Højden styres ved hjælp af opbinding på støttepæle.

- Det optimale høsttidspunkt er, når bælgene er tørret ind og har en dominerende brun farve. Høsten foregår ved plukning af bælgene ad en eller flere omgange eller som hel plante mindst tre uger efter afskæring af planterne.
- Ved tærskning, sortering og oplagring bevares bønnefrøenes kvalitet og holdbarhed.

»Haricot de Soissons« har nyreformede bønnefrø i en ensartet elfenbenshvid farve og et vandindhold på mellem 12 og 17 %.

De særlige kendetegn ved »Haricot de Soissons« er:

- en tynd skal, der efter udblødning i mindst 12 timer og kogning er umærkelig
- fremragende til madlavning
- blød og smeltende konsistens som færdigkogt.

Egenskaberne ved »Haricot de Soissons« er knyttet til de naturlige faktorer i området og til producenternes knowhow.

Den tynde skal og den ensartede elfenbenshvide farve på »Haricot de Soissons« er resultatet af en varme, der ikke er for voldsom i vækstcyklussen, kombineret med kraftig vækst, navnlig takket være den lette jordbund, der opvarmes hurtigt og har en god vandbindingskapacitet.

Jordbunden har en forholdsvis afbalanceret tekstur med et lerindhold på højst 45 % og et sandindhold på højst 75 %, som er perfekt egnet til såning og dyrkning af »Haricot de Soissons«.

Planten udvikles i hele højden takket være opbinding på støttepæle og drager således fordel af et optimalt antal solskinstimer og optimal ventilation. Herved udnyttes den hyppige nedbør, uden at det går ud over plantens sundhedstilstand.

Plukningen af bælgene kan som følge af en blomstring mellem juni og september foregå ad en eller flere omgange eller som hel plante mindst tre uger efter afskæring af planterne. Kendskabet til modningsgraden gør det muligt at garantere bønnefrøenes bløde og smeltende konsistens samt deres umærkelige skal som færdigkogt.

Tærskningen af bælgene for at adskille bønnefrøene bygger på den knowhow, der sikrer bønnefrøenes integritet, således at de ikke beskadiges eller knækkes.

»Haricot de Soissons'« omdømme er blevet opbygget igennem flere århundreder.

Handelen med tørre bønner har udviklet sig takket være tilstedeværelsen af producenter og forhandlere omkring Soissons, hvilket har bidraget til produktets udvikling. »I denne lille provins (regionalregeringen i Soissons) produceres der en række forskellige produkter. Der er navnlig tale om fødevarer såsom frø af enhver art, som er genstand for en betydelig handel, herunder grøntsager såsom bønner, der eksporteres langt væk, og artiskokker, der sendes helt til Paris.« (Notat af 22/02/1787 om fremstilling, industri, handel for regionalregeringen i Soissons)

I 1804 omtalte Grimod de la Reynière, en fransk madanmelder, det historiske omdømme for »Haricot de Soissons«: »Soissons er det franske område, der har ry for at producere de bedste bønner.« Det fremgår således af Conseil National des Arts Culinaires' fortegnelse, at »de hvide bønner fra Soissons er blandt de mest populære grøntsager blandt pariserne i den 18. århundrede«.

Statistikker fra landbrugsministeriet fra 1928 viser, at de fleste producenter dyrkede arten *Phaseolus coccineus*, som er tilpasset de naturlige faktorer i regionen.

I fortegnelsen over Frankrigs kulinariske arv med henvisning til lokale produkter og traditionelle opskrifter (Albin Michel/CNAC – regionen Picarde – udgaven fra 1999) nævnes »Haricot de Soissons« som et særligt produkt for regionen.

»Haricot de Soissons« er opført i »Larousse gastronomique« (1996-udgaven, som er udarbejdet under ledelse af et gastronomisk udvalg under forsæde af Joël Robuchon), en referencebog om gastronomi, dens historie og madlavningsteknikker.

Den nuværende dynamik inden for »Haricot de Soisson«-industrien er baseret på tilstedeværelsen af uafhængige producenter og et kooperativ, der blev oprettet i 2003 med mere end 80 % af producenterne.

»Haricot de Soissons'« omdømme er nævnt i pressen og i Aisnes turistmaterialer.

»Haricot de Soissons« findes også på menuen på gastronomiske restauranter. For eksempel tilbyder kokken Lucas Vannier guldbrasenfilet med en kompot af Soissons-bønner og syltede tomater.

»Haricot de Soissons«-festen, der blev lanceret af byen Soissons i 2005, er en stor succes med sine 50 000-60 000 besøgende, underholdning og smagsprøver.

Henvisning til offentliggørelsen af varespecifikationen

<https://extranet.inao.gouv.fr/fichier/CDC-Haricot-de-Soissons-propre.pdf>

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA